

BOTA A ANDAR A ILP “POLO DEREITO Á VIVENDA EN GALICIA”

UGT-GALICIA E SUMAR GALICIA PRESENTARON EN SANTIAGO ESTA INICIATIVA, QUE TAMÉN CONTA CO APOIO DE VERDES EQUO GALICIA

Redacción.- O secretario xeral de UGT-Galicia e a súa vicesecretaria xeral de Dereitos Sociais, Cristóbal Medeiros e Ana María Pereiro, respectivamente, e o secretario xeral do Movemento Sumar Galicia, Paulo Carlos López, e a portavoz de Sumar no Congreso Verónica M. Barbero presentaron este luns en Santiago ante os medios de comunicación a ILP “Polo dereito á vivenda en Galicia”.

Bota así a andar unha ILP que nace da necesidade de dar resposta a un dos grandes problemas que ten a sociedade galega, o acceso á vivenda. Nos últimos anos o prezo da vivenda, tanto en réxime de aluguer como de compra, disparouse moi por riba da capacidade económica media dos fogares e todo isto cun parque público de vivenda nesta Comunidade meramente testemuñal e cunha oferta privada cada vez máis excluínte e agravado pola ausencia dunha política autonómica decidida e transformadora por parte da Xunta.

Ante esta conxuntura de emerxencia habitacional, Sumar Galicia, UGT-Galicia e Verdes Equo Galicia decidiron poñer en marcha a ILP que se presentou este luns e que aglutina unha serie de medidas destinadas a mellorar o acceso á vivenda nesta Comunidade, reducir a desigualdade e promover a cohesión social, protexendo os fogares de rendas baixas e medias e devolver á propiedade inmobiliaria a súa función social, evitando que a vivenda se converta exclusivamente nun instrumento especulativo.

Límite dun terzo do SMI no alugueiro

Nesta ILP establécese un límite máximo ao prezo do alugueiro para vivendas destinadas a residencia habitual, que quedaría vinculado directamente ao SMI, non máis dun terzo deste.

Prezos máximos nas residencias universitarias

Ademais, prevese unha regulamentación

dos prezos máximos das prazas nas residencias universitarias e apóstase por crear un Plan galego de prazas de residencias universitarias que aumentará a oferta pública ata acadar o 80% en dez anos, asegurando tarifas accesibles e transparentes, perséguese con isto garantir a igualdade de oportunidades para o estudantado.

Vivendas de uso turístico

En canto ás vivendas de uso turístico, a ILP pretende que a regulación deste uso non comprometa a función social da vivenda ni reduza a oferta destinada a residencia habitual. Así, apóstase por un sistema reforzado de control, coordinación e disciplina en materia de vivendas de uso turístico. Deste xeito, a inscrición no rexistro autonómico de vivendas de uso turístico quedará condicionada á previa acreditación da licenza municipal de actividade. Haberá que establecer un sistema de cruzamento de datos entre a Xunta e concellos para detectar situacións de ilegalidade ou incumprimentos. A Consellería competente tamén debe reforzar as inspeccións.

Fogares vulnerables

Para os fogares máis vulnerables, colectivos con especial protección, a Xunta deberá establecer un programa de axudas co fin de cubrir o que exceda do 20% dos ingresos dispoñibles da unidade de con-

vención no pago do alugueiro, cuxo prezo máximo quedará fixado nun terzo do SMI, como xa se aclarou en parágrafos precedentes.

Non discriminación

A ILP presentada tamén establece unha disposición concreta en materia de prohibición e prevención da discriminación no acceso ao alugueiro de vivenda.

Por outra banda, as vivendas cualificadas como de promoción pública, protección autonómica de Galicia ou vivenda protexida de promoción privada deberán manter de xeito permanente o seu réxime de protección, sen que poidan ser obxecto de descalificación.

Xa nun eido máis estritamente formal, Paulo Carlos López aclarou que a ILP que bota a andar terá un percorrido de preto de 14 meses ata que chegue ao Parlamento galego, tras a recollida de, como mínimo, 10.000 sinaturas, recollida que se fará tanto de xeito presencial como telematicamente.

Pola súa banda, Verónica M. Barbero deixou claro que a crise da vivenda non é inevitable, falta vontade política por parte do Goberno da Xunta que permanece expectante ante unha suba dos prezos do aluguer nun 60% nos últimos dez anos. Matizou que xa non se trata só dun problema das grandes urbes, a emerxencia habitacional esténdese en Galicia tamén

ás medianas e pequenas vilas, sobre todo na costa, pero tamén ao rural.

Ao respecto, o secretario xeral de UGT-Galicia, Cristóbal Medeiros alertou sobre o feito de que a día de hoxe o problema escala tamén aos traballadores e traballadoras con nómina, con contratos estables, para eles e elas a vivenda converteuse tamén nun problema laboral de primeira orde. Precisou que un salario non é só o que entra na conta. É o que queda despois de pagar a vivenda.

En Galicia, a taxa de risco de pobreza rolda o 32 % entre as persoas que viven de alugueiro, fronte a pouco máis do 10 % entre quen vive nunha vivenda en propiedade

Explicou que en Galicia, a taxa de risco de pobreza rolda o 32 % entre as persoas que viven de alugueiro, fronte a pouco máis do 10 % entre quen vive nunha vivenda en propiedade. E tres de cada catro mozos e mozas de entre 18 e 29 anos continúan vivindo no fogar familiar. “Non temos unha mocidade acomodada. Temos unha mocidade bloqueada”, matizou. Bloqueada por salarios máis baixos, maior precariedade e alugueiros que non pode asumir.

Foi máis aló e indicou que ás veces, detrás da falta de traballadores está a falta de vivenda. Precisou que “non podemos pedirle a unha enfermeira, a un mestre, ou a unha camareira que se traslade a unha localidade na que o alugueiro se vai comer boa parte do seu salario”. “Iso non é mobilidade laboral. Iso é facer imposible o emprego”, sentenciou.

En canto ás vivendas de uso turístico,

aclarou que, segundo os datos difundidos polo Ministerio de Consumo, máis de seis de cada dez anuncios analizados en Galicia non incluían o número de rexistro ou a acreditación esixida.

Por iso, a ILP propón que, antes de inscribir unha vivenda como turística, exista unha licenza municipal de actividade ou un pronunciamento expreso sobre a súa compatibilidade urbanística. A apertura de calquera negocio leva consigo unha serie de trámites. Non se entende que para poñer en marcha unha vivenda de uso turístico abonde cunha simple declaración responsable.

E, como sindicato, hai outra realidade que non podemos esquecer: as condicións laborais das persoas que traballan nestas vivendas. Detrás de cada entrada e de cada saída hai limpeza, lavandería, recepción, atención de reservas e mantemento. Falamos dun traballo moi feminizado, cunha presenza importante de mulleres migrantes, no que unha mesma persoa pode realizar varias funcións, desprazarse dun piso a outro sen que ese tempo compute como xornada ou estar contratada a tempo parcial cando, na práctica, traballa máis horas das que figuran no contrato. Tamén existen riscos de emprego non declarado e importantes carencias en materia de prevención.

Control das condicións laborais nas VUT

Esta ILP actúa sobre a ordenación e o control das vivendas turísticas. E nós, como sindicato, dicimos que ese control tamén debe chegar ao emprego que xeran. Hai que garantir contratos, rexistro da xornada

(sobre todo para destapar as miles de horas extras non computadas ou as xornadas parciais camufladas), aplicación do convenio colectivo, salarios dignos, cómputo dos desprazamentos que forman parte do traballo e prevención de riscos laborais. Non se pode facer turismo de luxo con emprego precario.

En canto á vivenda protexida, Medeiros indicou que no Rexistro Único de Demandantes de Vivenda Protexida de Galicia hai preto de 36.000 inscricións. Máis de sete de cada dez corresponden ao alugueiro ou ao alugueiro con opción de compra.

Por iso, esta ILP establece que todas as vivendas protexidas manteñan esa condición de maneira permanente.

Isto non significa que non se poidan transmitir. Significa que, aínda que cambien de propietario, deben continuar sometidas ás condicións e aos prezos da vivenda protexida.

Unha vivenda protexida non pode ser social ao principio e especulativa ao final. Se unha vivenda se construíu con solo público, con axudas públicas ou con condicións especiais para cumprir unha función social, debe conservar esa función.

O secretario xeral de UGT-Galicia concluíu pedindo á cidadanía que se achegue a esta ILP e a respalde coa súa sinatura, así como un achegamento tamén das forzas políticas porque xa non abonda con describir o problema da vivenda, hai que buscar solucións. Porque, se unha persoa traballa a xornada completa e, aínda así, non pode pagar un fogar, non fracasou esa persoa, fracasou a sociedade.

Folga no ensino concertado o primeiro día de clase e mobilizacións fronte ás delegacións territoriais

Redacción.- UGT, xunto con CCOO, FSIE, USO, SNEP e CIG, convocaron este mércores folga parcial, de 9 a 12 horas, no ensino concertado galego, coincidindo co inicio do curso escolar. Ademais, tiveron lugar concentracións fronte ás delegacións territoriais da Consellería de Educación.

Dende UGT Servizos Públicos Ensino denúnciase que, malia as retiradas mobilizacións e outras medidas postas en marcha nos meses previos para denunciar a situación do sector, a Consellería de Educación segue a ignorar ás organizacións sindicais e sen dar resposta ás demandas.

Mantéñense bloqueados os acordos de mellora das condicións laborais, como o abono da paga extraordinaria de antigüidade ou os complementos de cargo dende hai 17 anos e, ano tras ano, a Lei de Orzamentos reitera o mesmo parágrafo de bloqueo e, ano tras ano, Educación négase a falar destes temas ou a negociar argüindo razóns económicas.

O persoal traballador do ensino concertado representa un terzo da educación en Galicia, máis de 7.000 profesionais que desenvolven unha función esencial e que levan anos soportando situacións de

desigualdade, incumprimento de acordos, perda de poder adquisitivo, falta de recoñecemento e condicións laborais que non se corresponden coa responsabilidade do traballo. Chegou o momento de dicir basta xa. Hai que lembrar que a concertada desenvolve a súa actividade dentro do sistema educativo sostido con fondos públicos pero as súas condicións laborais e salariais seguen moi afastadas das existentes noutros ámbitos educativos.

O CADRO DE PERSOAL DE TRANVÍAS CORUÑA DIXO “NON” Á PROPOSTA DA EMPRESA

Respalando así a postura de UGT que aposta por seguir negociando para achegar máis melloras

Redacción.- O cadro de persoal de Tranvías Coruña rexeitou a proposta da empresa no contexto da negociación do convenio colectivo, respaldando así a postura mantida por UGT que a considera insuficiente.

UGT defendeu dende o comezo das negociacións unha plataforma centrada en dúas reivindicacións fundamentais, garantir o pode adquisitivo mediante o mantemento do IPC e conseguir unha redución significativa da xornada laboral anual.

Ademais, existen outras propostas como unha compensación xusta polo traballo realizado os sábados, domingos e festivos, tendo en conta o impacto que estas quendas ten sobre a vida persoal e familiar dos traballadores e traballadoras do sector.

Por outra banda, dende UGT reclámase que se recoñeza e abone o tempo que os condutores e conduto-

ras poñen diariamente a disposición da empresa para mellorar o servizo, algo que se estivo a realizar historicamente sen remuneración e cuxa compensación preténdese aprazar durante os próximos catro anos.

FeSMC-UGT-Coruña considera que estas reivindicacións son mínimas, xustas e necesarias para garantir unhas condicións laborais axeitadas e permitir que todo o cadro de persoal, máis de 300 traballadores e traballadoras, poida manter o ritmo de traballo durante todo o ano.

Dende o sindicato tamén se alerta das condicións nas que se desenvolve actualmente o servizo de Tranvías de A Coruña, o mal estado da flota, un servizo de cobro ineficaz e que xera estrés para os condutores e condutoras, as deficientes condicións urbanísticas á hora de prestar o servizo e uns horarios que ás veces resulta imposi-

bles cumprir. Todo isto está a provocar un alto índice de baixas laborais, xa o dobre que a media que rexistra o sector.

Todo isto, fronte aos beneficios de Tranvías Coruña que pechou o 2025 con 6,36 millóns de euros e máis de 28,5 millóns de pasaxeiros, mentres que, para UGT, o número de condutores e de autobuses segue a ser insuficiente.

Por todo iso, se o acordo non chega, non se descarta un calendario de mobilizacións.

Finalmente, dende UGT criticase a decisión de CSIF e GTT de levar á asemblea unha proposta que non tiña o acordo maioritario do Comité de Empresa.

A Sección sindical de UGT en Tranvías Coruña reafirma a súa vontade de seguir negociando e mellorando o convenio colectivo.

O SECTOR DO COMERCIO DE ALIMENTACIÓN DA PROVINCIA DA CORUÑA RETOMA AS MOBILIZACIÓNS CON CONCENTRACIÓNS NA CORUÑA, FERROL E NARÓN PREVIAS ÁS XORNADAS DE FOLGA OS DÍAS 10, 11 E 13 DE OUTUBRO

Redacción.- O sector do comercio de alimentación da provincia da Coruña retoma as mobilizacións para reclamar unhas condicións laborais dignas equiparebles ás que existen noutros convenios doutras provincias.

Concretamente, esté xoves produciuse a primeira concentración fronte ao Gadis de Montealto na Coruña e o día 15 terán lugar dúas novas mobilizacións fronte aos Froiz de San Amaro en Ferrol e o de Narón.

Estas son xornadas de mobilizacións previas ás de folga convocadas xa para os días 10, 11 e 13 de outubro.

CONCENTRACIÓN

MARTES, 15 DE SETEMBRO

 de 11:00 a 12:30
no FROIZ da r/ S. Amaro (Ferrol)

 de 13:00 a 14:30
no Híper FROIZ de Narón.

Cobremos como galegas dignas!

 QUENTANDO MOTORES PARA A FOLGA DE 10, 11 E 13 DE OUTUBRO!

UGT SERVIZOS PÚBLICOS RECLAMA MÁIS INVESTIMENTO E RECURSOS PARA FACER FRONTE Á DETERIORACIÓN DOS RESULTADOS EDUCATIVOS QUE REFLECTE PISA

Redacción.- Os resultados do informe PISA evidencian un empeoramento xeneralizado do rendemento educativo, especialmente acusado en España, que non pode explicarse por unha única causa nin atribuírse ao alumnado ou ao profesorado

A publicación dos resultados do informe PISA volve situar o debate educativo nas posicións das clasificacións e na comparación simplista entre sistemas educativos. Desde UGT Servizos Públicos consideramos que este enfoque resulta insuficiente para analizar unha realidade educativa complexa e que esixe unha mirada moito máis ampla.

PISA analiza múltiples variables que condicionan os procesos de aprendizaxe e os resultados educativos. Máis aló das competencias en comprensión lectora, matemáticas e ciencias, o informe pon de manifesto que o contexto no que aprenden os nosos mozos cambiou profundamente nos últimos anos e que son múltiples os factores que poden estar detrás do descenso do rendemento.

Os cambios nos hábitos de lectura, a crecente presenza dos dispositivos dixitais, as consecuencias da pandemia, o absentismo, a transformación social e demográfica e unha maior diversidade nas aulas forman parte dunha realidade que os sistemas educativos deben afrontar. Non podemos pretender dar resposta a novos problemas coas mesmas ferramentas e recursos de hai anos.

Desde UGT Servizos Públicos rexeitamos calquera lectura de PISA que pretenda responsabilizar destes resultados ao alumnado, ao profesorado, aos centros educativos ou ás familias. O profesorado está a facer fronte diariamente a unha realidade cada vez máis complexa, con máis necesidades e demandas, e en moitas ocasións sen os recursos humanos e materiais necesarios.

A resposta debe situarse, por tanto, nas políticas educativas e na capacidade das Administracións para garantir un servizo público esencial como é a educación.

A educación é un servizo público esencial e unha ferramenta funda-

mental de cohesión social e igualdade de oportunidades, polo que non pode quedar relegada a un segundo plano nin estar condicionada por conxunturas económicas. Desde UGT Servizos Públicos reclamamos un financiamento público suficiente, estable e sostido, así como un chan mínimo de investimento educativo que garanta unhas condicións de calidade e equidade en todo o territorio e evite que as diferenzas entre comunidades autónomas tradúzanse en desigualdade de oportunidades.

Os resultados de PISA volven poñer de manifesto que equidade e calidade van da man. Investir no alumnado máis vulnerable non supón renunciar á calidade educativa, senón apostar por ela, reforzando os recursos destinados á atención á diversidade, o acompañamento educativo, a prevención do abandono escolar e o apoio aos centros que escolarizan a un maior número de alumnado en situación de vulnerabilidade. Neste sentido, UGT valora as medidas desenvolvidas a través dos

Programas de Cooperación Territorial e ferramentas como PROA+, pero considera imprescindible avanzar cara políticas estruturais, estables e suficientemente financiadas, que non dependan de fondos extraordinarios nin de actuacións temporais.

PISA non ofrece receitas máxicas nin permite explicar por si só a situación do sistema educativo. Os seus resultados deben analizarse con rigor e xunto ao resto de indicadores educativos e sociais. O descenso do rendemento debe ser unha chamada de atención para as Administracións educativas e unha oportunidade para abordar os problemas estruturais do noso sistema. Non necesitamos máis clasificacións nin culpables: necesitamos máis investimento, máis recursos e mellores condicións para ensinar e aprender. Desde UGT Servizos Públicos seguiremos defendendo unha educación pública de calidade, inclusiva e equitativa, na que a orixe social, económica ou territorial do alumnado non determine as súas oportunidades de futuro.

AS ORGANIZACIÓNS XORNALÍSTICAS E SINDICAIS PRESENTAN UN MANIFESTO CONXUNTO PARA ESIXIR O FIN DO ACOSO E AS AGRESIÓNS A XORNALISTAS

As entidades reclaman aos responsables políticos que abandonen a sinalización persoal e piden maior protección para xornalistas e equipos técnicos en defensa do dereito da cidadanía á información.

Redacción.- As organizacións profesionais e sindicais asinantes do manifesto “En defensa da profesión xornalística e do dereito á información” reclaman aos poderes públicos que garantan a seguridade de quen traballa nos medios de comunicación e esixen o cese das estratexias de sinalización persoal contra xornalistas. O documento expresa un compromiso compartido: “non imos normalizar as agresións, as ameazas, o acoso nin a sinalización de xornalistas mentres exercen o seu traballo.”.

A declaración considera intolerable que quen exerce o xornalismo, fotoperiodismo, cámaras e outros equipos técnicos dos medios sufran insultos, persecucións, ameazas ou agresións mentres cobren manifestacións, concentracións, conflitos sociais, emerxencias ou calquera outro acontecemento de interese público. As organizacións lembran que protexer o seu traballo é tamén protexer o dereito da cidadanía para coñecer o que sucede e a recibir información.

O manifesto sitúa a liberdade de información como un dereito constitucional e humano de toda a cidadanía e como unha condición imprescindible para a democracia. Desde esa convicción, propón unha resposta común da profesión fronte ás condutas que intimidan a quen informa ou dificultan o exercicio do seu traballo.

As entidades asinantes reclaman a todas as forzas políticas e a todos os responsables institucionais, sen excepción, que condenen de xeito inequívoco calquera agresión contra os equipos de información e abandonen as estratexias de sinalización persoal.

O documento considera especialmente grave que desde algúns grupos políticos convértese a xornalistas concretos en adversarios privados ou utilícenos termos como “terrorista” para referirse a profesionais que están a facer o seu traballo. Adverte de que estas condutas crean un clima que pode transformar a hostilidade

en acoso e o acoso en violencia.

As organizacións lembran que o traballo xornalístico pode ser criticado, discutido e cuestionado e que, cando se cometen erros, quen o exerce deben responder por eles. Ao mesmo tempo, establecen un límite claro: “unha cousa é a crítica e outra moi distinta a intimidación, a ameaza ou a agresión”.

Maior protección para xornalistas e equipos técnicos

O manifesto pide ás Forzas e Corpos de Seguridade do Estado que garantan o dereito dos profesionais da información para desenvolver o seu traballo con certeza, especialmente en manifestacións, disturbios e outras situacións de tensión ou risco.

As organizacións demandan unha maior vixilancia para ofrecer unha protección adecuada aos profesionais da información e aos equipos técnicos de radio e televisión que os acompañan. Subliñan que a súa identificación como integrantes dun equipo informativo convérteos, con frecuencia, en vítimas de acoso, e reclaman que poidan desempeñar o seu labor sen quedar expostos a esas condutas.

Así mesmo, solicitan que as ameazas, coaccións e agresións sexan investigadas con dilixencia e que os seus responsables respondan ante a

lei. “A impunidade dunha agresión non afecta unicamente a quen a sofre”, advirte o documento, porque traslada ao conxunto da profesión a mensaxe de que informar pode ter un prezo.

Unha resposta compartida, con independencia do medio e da organización

A declaración dirixe un chamamento ao conxunto da sociedade e lembra que defender aos e as profesionais da información non esixe compartir as súas opinións nin estar de acordo co seu traballo. Significa protexer o dereito da cidadanía para recibir información e contar con testemuñas alí onde se producen feitos relevantes.

O chamamento esténdese de xeito especial á propia profesión: “A solidariedade non pode depender da cabeceira, a empresa, o sindicato, a asociación ou a ideoloxía do xornalista agredido.”.

Con este obxectivo, o manifesto propón construír un compromiso común entre asociacións profesionais, sindicatos, colexios de xornalistas, comités de empresa e organizacións defensoras da liberdade de prensa para responder unidos ante calquera agresión ou sinalización. A defensa do exercicio profesional, con rigor, veracidade e profesionalidade, constitúe o punto de encontro desta iniciativa en favor do xornalismo e do dereito á información.

UGT INSISTE NA NECESIDADE DE APROBAR A NOVA LEI DE PRL

No día mundial para a prevención do suicidio, o sindicato instou ao Congreso a aprobar a nova lei e que as empresas negocien protocolos de prevención no ámbito laboral. Ademais, urxe actualizar a listaxe de enfermidades profesionais que recoñezan os problemas de saúde mental da clase traballadora

Redacción.- O suicidio supón un problema de saúde pública de primeira magnitude no noso país e tamén a nivel global. A Organización Mundial da Saúde (OMS) estima que cada ano máis de 700.000 persoas perden a vida por suicidio no mundo.

No noso país, no ano 2025 e segundo datos provisionais do INE, producíronse 3.808 mortes por suicidio e, aínda que este dato supón un descenso de 3,7% con respecto a 2024, son cifras terribles ante as cales a nosa sociedade, debería reaccionar.

Non existe unha única causa do suicidio, senón que inflúen diversos factores sociais, psicolóxicos ou ambientais. Algúns factores de riscos son as adicións como pode ser o consumo de alcol. Pero tamén existe un risco maior se se produciu un intento previo de suicidio ou, por exemplo, existe un cadro depresivo.

Alén dun problema de saúde pública, o suicidio é tamén un problema de saúde laboral. Resulta difícil cuantificar con precisión cal é o alcance e a magnitude nos centros de traballo xa que só algúns casos coñécense pola prensa ou acoden aos tribunais. Na maioría das ocasións onde a causa laboral é a causante dun suicidio non se recollen como continxencia profesional. Pero a realidade é que existen certas actividades e ocupacións que presentan maiores taxas de suicidio como nas que se relacionan coa exposición a situacións violentas, estresantes, coa facilidade de acceso ás armas de fogo, medicamentos ou substancias tóxicas, como os pesticidas e numerosas sentenzas de ámbito nacional e internacional xa recoñecen a causa laboral como causante de moitas enfermidades mentais.

O Ministerio de Sanidade no Plan de Acción Estatal de Prevención do Suicidio inclúe tamén o ámbito laboral como unha contorna cruce onde detectar e reducir o risco e un dos seus compromisos é a creación do Observatorio para a Prevención do Suicidio, que foi aprobado o pasado 31 de marzo polo Consello de ministros sen incluír aos interlocutores sociais no mesmo. Cuestión que, sen dúbida, supón un erro de planificación xa que non conta coas achegas de empresarios e sindicatos na valoración e aná-

lise das condicións do mercado laboral e do estado de saúde da clase traballadora.

Para que o suicidio poida previr na contorna laboral é necesaria detectar as causas que poidan orixinar ou agravar unha posible situación suicida a través de Protocolos Contra o Suicidio negociados xunto coa representación legal das persoas traballadoras. Nestes protocolos de actuación é posible incluír unha liña de axuda inmediata, soporte ou axuda psicolóxica para aquelas persoas traballadoras que o necesiten, campañas de sensibilización fronte a esta realidade e procedementos de seguridade nos casos nos que haxa risco desde mesmo antes de que apareza a ideación suicida. Tamén deben incluír un seguimento da persoa en risco e mecanismos de axuda para a súa integración na empresa. En caso de consumarse o suicidio, deben incluír tamén un plan de acompañamento e duelo para o persoal como programas de axuda a persoas traballadoras que teñan que enfrontarse ao duelo tras perder a algún familiar por mor do suicidio.

A negociación colectiva volve exporse como ferramenta clave tamén nesta materia posto que fai posible incluír nos convenios colectivos cláusulas para a prevención do suicidio. Por exemplo, un permiso retribuído para persoas con familiares que estean en risco de suicidarse e que necesiten atención, o establecemento de plans de saúde mental que avalíen os posibles trastornos aos que as persoas traballadoras están expostas ou están a sufrir por algunha causa, programas formativos para evitar emitir mensa-

xes que poidan contribuír de xeito negativo ao acompañamento necesario dunha persoa en risco, entre outras moitas medidas adaptadas e efectivas.

Fronte a este problema, desde UGT puxemos en marcha o Observatorio de Saúde Mental, que nace como unha plataforma onde os delegados, delegadas e persoas traballadoras poidan contactar, de xeito gratuíto, cun equipo de psicoloxía profesional que lles asesoren sobre como afrontar posibles situacións relacionadas cos problemas de saúde mental e ante as situacións relacionadas co suicidio. Ademais, na web do Observatorio de Saúde Mental de UGT, están dispoñibles distintos documentos e información de interese para a súa consulta como dípticos, artigos e outros estudos sobre a materia.

Desde o sindicato reivindicamos a aprobación da reforma da LPRL xa que supoñería un avance necesario na protección da saúde mental da clase traballadora. Solicitamos aos distintos grupos parlamentarios responsabilidade no proceso de tramitación da nova Lei que xorde dun acordo, tras case dous anos de negociación, entre Sindicatos e Goberno na mesa do Diálogo Social. Do mesmo xeito, consideramos necesaria a actualización da listaxe de enfermidades profesionais española que recoñeza os problemas de saúde mental da clase traballadora para poder establecer medidas preventivas na contorna laboral que diminuírían, sen dúbida, moitas das baixas laborais por tensións, ansiedade e depresión que se producen pola inacción na mellora de condicións de moitas empresas que están a facer enfermar ás e os traballadores deste país.

UGT VALORA POSITIVAMENTE O REAL DECRETO DE CONDICIÓN LABORAIS TRANSPARENTES, AÍNDA QUE CENSURA O ATRASO NA SÚA APROBACIÓN

O sindicato lamenta a tardanza coa que se aprobou o Real Decreto que reforza a información sobre as condicións de traballo, e advirte de que aínda queda pendente transpoñer unha parte da Directiva europea

Redacción.- O Consello de Ministros aprobou esta semana o Real Decreto polo que se transpón ao ordenamento español a Directiva (UE) 2019/1152 do Parlamento Europeo e do Consello, do 20 de xuño de 2019, relativa a unhas condicións laborais transparentes e previsibles na Unión Europea. A Unión Xeral de Traballadoras e Traballadores (UGT) valora positivamente a aprobación desta norma, que substitúe ao Real Decreto 1659/1998 e que amplía de forma substancial os dereitos de información das persoas traballadoras sobre os elementos esenciais da súa relación laboral.

UGT non pode deixar de censurar, no entanto, o atraso co que se produciu esta aprobación. A organización preferiría que a norma vise a luz moito antes, evitando así a prolongada situación de inseguridade xurídica que levou, mesmo, a que a Comisión Europea denunciase a España ante o Tribunal de Xustiza da Unión Europea polo incumprimento do prazo de transposición.

Durante a tramitación da norma, UGT trasladou ao Ministerio de Traballo e Economía Social as súas propias achegas e observacións sobre o texto, varias das cales foron finalmente recollidas, total ou parcialmente, na redacción aprobada. A organización lamenta, con todo, que outras propostas relevantes non tivesen reflexo no Real Decreto.

Os avances que incorpora a nova norma

Transparencia no uso de algoritmos. É, para UGT, o cambio de maior calado do texto. A empresa deberá informar non só da existencia de sistemas algorítmicos ou automatizados de toma de decisións, senón das pautas, criterios e regras de funcionamento destes sistemas cando se empreguen para decidir sobre a xornada, a asignación de tarefas, o salario, a progresión profesional, o lugar de traballo ou a extinción do contrato. A medida alíñase co dereito de información da representación legal das persoas traballadoras recoñecido no artigo 64.4.d) do Estatuto

dos Traballadores e co Regulamento europeo de Intelixencia artificial, que cualifica de alto risco os sistemas de IA empregados no ámbito laboral.

Maior información sobre o período de proba. O Real Decreto reforza o deber de informar sobre a duración concreta do período de proba, incluídos os supostos en que un convenio colectivo fixe unha duración superior a seis meses en casos xustificadas pola natureza do emprego, polo interese da persoa traballadora ou pola necesidade de avaliar a súa idoneidade. UGT valora positivamente este maior deber de información, aínda que considera que a norma debería esixir de forma expresa o carácter excepcional destas prórrogas, tal e como establece a Directiva.

Novos contidos informativos. O Real Decreto obriga a informar sobre o protocolo fronte ao acoso sexual e ao acoso por razón de sexo, sobre as medidas do plan LGTBI cando a empresa dispoña del, e sobre a posibilidade de que a persoa traballadora determine libremente o seu lugar de prestación de servizos.

Ampliación de colectivos protexidos. A norma estende a súa aplicación ás relacións laborais de carácter especial, ao persoal laboral das administracións públicas e, por primeira vez, á xente de mar, para quen se incorpora un capítulo completo cun contido mínimo tomado do

Convenio sobre o Traballo Marítimo de 2006 da Organización Internacional do Traballo.

Modelos oficiais de información. O Servizo Público de Emprego Estatal deberá publicar, no prazo dun mes desde a entrada en vigor da norma, os modelos de documento informativo que faciliten o seu cumprimento por parte das empresas, aclarándose ademais que a falta destes modelos non condicionará en ningún caso a exigibilidade dos dereitos recoñecidos.

UGT lembra, ademais, que este Real Decreto transpón a Directiva (UE) 2019/1152 só de xeito parcial, tal e como recoñece o seu propio preámbulo. É o caso, entre outros aspectos, das garantías do artigo 10.3 da Directiva fronte á cancelación de tarefas sen o aviso previo pactado, que o Goberno optou por non incorporar de forma expresa á norma, remitíndose no seu lugar a unha interpretación da lexislación laboral xa vixente. Para UGT, esta parte da Directiva segue pendente dunha transposición plena e efectiva.

UGT continuará reivindicando a plena e correcta transposición da Directiva (UE) 2019/1152 e velará por que os novos dereitos de información recoñecidos aplíquense de xeito efectivo nas empresas, á vez que reclama ao Goberno maior celeridade no cumprimento das súas obrigacións europeas.